

Nr 247.

Av herrar **Andersson** i Falkenberg och **Andersson** i Göteborg, *angående förenkling av i lagen om kommunal fondbildning meddelade bestämmelser om allmän fond, m. m.*

Frågan om kommunernas rätt till fondbildning reglerades genom 1936 års lag om fondbildning. Först genom denna lag blev det tillåtet för kommun att upplägga fond för tillgodoseende av behovet av medel för utjämning av skattetrycket mellan olika år. Denna fond benämnes i lagen allmän fond.

Bestämmelserna om allmän fond innebära, att utan underställning avsättning till sådan fond må ske, därest den utdebitering, som utan avsättning till allmän fond erfordras för nästföljande år, understiger medeltalet av vad som under de fem närmast föregående åren uttagits för varje skatte-krona. Genom avsättningen må utdebiteringen av allmän kommunalskatt ökas med högst hälften av vad som skulle hava erfordrats för att uppbringa utdebiteringen till nämnda medeltal. Till förhindrande av att allmän fond blir större än förhållandena kräva föreskrives, att fonden icke får genom underställningsfri avsättning ökas utöver ett belopp motsvarande hälften av vad som närmast föregående år skolat täckas av kommunal progressivskatt och allmän kommunalskatt. Förbrukning av allmän fond utan underställning får ske, därest den utdebitering av allmän kommunalskatt för varje skatte-krona, som utan användning av fondens medel erfordras för det nästföljande året, överstiger medeltalet av vad som under de närmast föregående fem åren utdebiterats för varje skatte-krona. Genom förbrukningen av fondens medel må utdebiteringen av allmän kommunalskatt minskas med högst hälften av vad som skulle hava erfordrats för att nedbringa utdebiteringen till nämnda medeltal. Till hindrande av att hela fonden förbrukas redan under det första eller andra året av en nedgångsperiod bestämmes, att ur fonden under ett år icke får tagas i anspråk mer än en tredjedel av det högsta belopp, vartill fonden uppgått vid slutet av något av de tre närmast föregående kalenderåren före beslutet. Med Konungens tillstånd må avsättning till sådan fond ske härutöver ävensom medel därifrån tagas i anspråk i större utsträckning.

Att en skattutjämnande fond är av den största betydelse för kommunerna, är utan vidare tydligt. Det är vidare klart, att rätten till en dylik fondering måste kringgärdas med garantier, men det kan på goda grunder ifrågasättas, huruvida icke gällande bestämmelser motverka fondlagens syfte. Föreskrifterna synas vara onödigt invecklade och restriktiva, varför desamma böra förenklas och begränsas. Det kan icke vara erforderligt att förbinda kommunernas rätt till fondbildning med sådana restriktioner, att rätten i praktiken icke kan komma till användning i den utsträckning, som

kan anses önskvärd. Det har redan yppats starka betänkligheter mot att på sätt som skett alltför mycket inskränka kommunernas rörelsefrihet beträffande ifrågavarande fondmedel. Starka skäl synas tala för att en justering av bestämmelserna kommer till stånd. Detta lär emellertid icke kunna ske annat än efter utredning, som givetvis bör ske genom Kungl. Maj:ts försorg.

Med anledning av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande möjligheten att åstadkomma en förenkling av bestämmelserna om allmän fond i 1936 års lag om kommunal fondbildning samt angående möjligheten för kommun att erhålla större frihet beträffande avsättning till och användning av allmän fond.

Stockholm den 19 januari 1944.

Anders Andersson,
Falkenberg.

Sven Andersson,
Göteborg.